

скоро отъ моя домъ; бѣгай отъ тѣка да
та невидать очитѣ ми, и да та не убѣ-
емъ! хванжалъ ѿ за косхъ и ѿ испж-
дилъ съ дѣтето. А та отишла у сродни-
цитѣ си, на които съ надѣаше да ѿ прѣ-
мхтъ, нъ и тѣй като мислили, че е роди-
ла отъ Ярапина, испждали ѿ. Тогова
таа сиротъ жена, отъ много жалбы и пе-
чаль, че никой не ѿ пребираше, искала
да убѣе и себе си и дѣтето. Това като
мыслила, отишла въ еднъ Богородичнъ
черковъ, и съ запрала прѣдъ Иконъ Бо-
гоматери, та плакала нестѣшно, и отъ
много съязы намокрила мѣстото, и рѣкла:
Гладчайшаа моя Богородице! неоставай
дѣшата ми да иде въ мжченіе, за само-
водно убійство, защото нѣмамъ гдѣ да
идемъ. Като рѣкла това, излазла на па-
заркѣ и выкнжала съ гласъ колкото мо-
жила, и рѣкла: Чуйте ма сичкы братіа,
за има Божіе! и пресв. Богородица да
покаже нѣкое чѣдо, за увѣреніе какъ нѣ-
мамъ кабахатъ, и азъ да съ избеа отъ
осжженіе и клеветы. Това като рѣкла,
отишла та скочила въ рѣкхтъ съ дѣтето